

Kim Atatürk'ün adyny dogalardan aýyrdy?!

Category: Kitapcy, Publisistika, Sözler

написано kitapcy | 23 январа, 2025

Kim Atatürk'ün adyny dogalardan aýyrdy?! ATATÜRK'ÜN ADINI DUALARDAN KİM ÇIKARDI?

Değerli gazetecilerimizden Ünal İnanc, Emin Çölaşan'a bildirmiş: *"Türkiye'de bundan önceki yıllarda güzel bir uygulama vardı. Hocalar her duada Devletimizin ve Cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün adını anar, mübarek gecede okunan dualarını onun ruhuna da armağan ederlerdi. Berat Kandili gecesinde bu uygulamanın kaldırıldığını üzülerək gördüm. Birinde bile Atatürk'ün ismi anılmadı."*

Okuyunca içim burkuldu, bütün keyfim kaçtı, bıraktım elimdeki işi, canım istemiyordu. Çünkü bu satırları yazmak zorundaydım artık.

Çok değil 10-15 yıl önce öğrendiğim iki şey bugüne kadar aklımdan hiç çıkmadı:

– Çirkin Batı: Türkiye Atatürk'ten vazgeçmeli.

– Bir hoca: Atatürk ne yaptıysa, siz onun tersini yapacaksınız.

Son 10 yıldır Türkiye'de ne yapılıyorsa, hep bu hedefler yönünde yapılıyor.

Evet değerli okur, bir hoca takımı Türkiye Cumhuriyeti devletinin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün adını çıkarmış mevlit duasından. Ama ben son nefesime kadar onun adını anacağım, sözümle, yazımla, eylemimle.

Çağrışımlar oluyor kafamda, Atatürk'ün laiklik ilkesini düşünüyorum. Bu ilke kapsamında onun din ve din adamları hakkında söyledikleri, özellikle iki tür din adamı üzerine yaptığı vurgular geliyor aklıma. Sanki o çelikten sesini duyar

gibi oluyorum.

Kulak verdim, işte söyledikleri:

Bizim dinimiz bilince karşı, ilerlemeye engel hiçbir şey içermiyor. Temeli çok sağlam, malzemesi iyi... Fakat bina yüzyıllardır ihmale uğramış. Harçlar döküldükçe yeni harç yapıp binayı güçlendirme gereği duyulmamış. Aksine birçok yabancı unsur, yorum ve hurafe binayı daha da yıpratmış. Bu yüzden bugün içimizde karışık, yapay, hurafelerden yani boş inançlardan ibaret ikinci bir din daha var.

Dünyada her olgunun bir sonucu, her hatanın bir bedeli vardır. İslam toplumları için de değişmedi bu kural. Yanlış âdetleri, bâtıl alışkanlık ve inançları İslamiyet'e karıştırmamanın, gerçek İslam'dan uzaklaşmanın bedelini onlar da ödediler, ödüyorlar.

Gerilediler, sefalete düştüler, devletleri çöktü; tutsağı oldular düşmanlarının. Evet, yüzyıllar böyle geçip gitti. Durum farklı mı bugün, değil!

Eğer sosyal yaşam, akıl ve mantıktan yoksun, faydasız ve zararlı birtakım inançlar ve geleneklerle dolarsa felç olur o toplum. Böyle bilimsel olmayan, insanî olmayan, karmakarışık zihniyetlerdir ki bizim çöküşümüzün de başlıca sebeplerinden biri olmuştur.

Bizi yanlış yola sevk edenler, o habisler, çoğu zaman din perdesine bürünmüşler, hep şariat sözleriyle aldatagelmışlerdir saf ve temiz halkımızı. Dinden maddî çıkar sağlamışlardır. Tarihimizi oku, dinle, görürsün ki milleti mahveden, tutsak eden, harap eden fenalıklar hep din kisvesi altındaki küfür ve melanetten gelmiştir. Her türlü hareketi dinle karıştırmıştır onlar. Yalnız tarihte mi öyle, bugün de öyle, bugün de iş başındadır onlar! Yine sürdürüyorlar melanetlerini.

Evet, halkın saflığından istifade ederek, milletin

maneviyatına tasallut eden kimseler vardır aramızda; onların takipçileri vardır, müritleri vardır. Bunlar o cahillerdir ki Türk milleti için mezar olacak durumların meydana gelmesinde daima etken olmuşlardır. Milletimizin, önünde açılan kurtuluş ufuklarında yol almasına engel olanlar, hep bu kurumlar olmuştur, bu kurumların mensupları olmuştur. Yurttaşlarımıza anlatın ki bunların millet bünyesinde yaptığı tahribatı görmek lazımdır.

İrtica kaynaklarıdır onlar, cehalet damgalarıdır. Türk milleti böyle kurumlara ve onların mensuplarına tahammül edemez, etmemelidir. Kapatmıştım ben bu irtica ocaklarını, yasaklamıştım hepsini. Ancak benden sonra gelenler, görüyorum, yeniden açmış önlerini. Yeniden terk etmişler halkımızı o habislerin sömürüsüne.

Türkiye Cumhuriyeti şeyhler ülkesi olamaz; dervişler, müritler, mensuplar ülkesi olamaz. Din ve şariat oyunlarına sahne olmaktan çok yüksektir o. Böyle oyuncular, kendilerine başka yerde sahne arasınlar. Ne var ki onların varlığını hoşgörüyü karşılayanlar vardır aramızda, hatta onlara kolaylık gösterenler... Bunlar kimlerle birdir, bilir misin? Menemen'de Kubilay'ın başı kesilirken, kayıtsızca seyredenlerle, hatta alkışlamaya cesaret edenlerle! O cahiller, o âcizler aydınlanmalıdır. Onlar ışığa yaklaşılamazlarsa, kendilerini mahvetmiş demektir, mahkûm etmiş demektir. Onları kurtarmak gerekir.

Dinin siyaset aracı olarak kullanılması... Çok, çok eski bir sorundur bu. Kökü tarihin derinliklerinde kaybolur. İlk insan topluluklarının başına geçen insanlar, tanrı adına yönetmiştir o toplulukları. Daha sonra, Müslüman Araplarda da gösterdi kendini bu sorun: İlk örneği Sıffin olayıdır. Bu savaşta Muaviye'nin askerleri Kur'an-ı Kerim'i mızraklarına geçirdiler. İlk o zamandır ki hak olan Kur'an haksızlığı kabule araç yapıldı. En zorba hükümdarlardan biri olan Muaviye halifelik sıfatını bir hile ile kazandı.

Daha sonraki yüzyıllarda da alet edildi din siyasete. Bütün despot hükümdarlar hep bu yolu tuttular, hep din adamlarına başvurdular ihtiras ve zorbalıklarını kabul ettirmek için. Gerçek din adamları, dini bütün âlimler hiçbir zaman boyun eğmediler bu despotlara; emirlerini dinlemediler, tehditlerinden korkmadılar. Hükümdarların keyfine alet yapmadılar dini. Fakat gerçekte âlim olmayıp sırf o kılıkta bulundukları için âlim sanılan, çıkarına düşkün hırslı ve imansız hocalar da vardı. Hükümdarlar bunları kullandılar işte. Onlar verdiler “Dine uygundur” fetvalarını. Gerektikçe hadis uydurmaktan da çekinmediler.

Kısacası, din âlimleri arasında böyle hainleri himaye eden, onların iğrenç hareketlerini Şeriat’a bağlayan kimseler çıktı. Din kisvesi ve Şeriat sözleriyle milleti saptırıp aldatan âlimler, kötülüğe âlet olan insanlar çıktı. İşte bunların yüzündendir ki, dört halifeden sonra, günümüze kadar din daima siyaset aracı olarak, menfaat aracı olarak, despotluk aracı olarak kullanıldı.

Ancak ne mutludur ki Milletimizin içinde gerçek din adamları da var, onların içinde de milletimizin hakkıyla övünebileceği âlimlerimiz... Fakat buna karşılık din kisvesi altında din hakikatinden uzak, gereği kadar yetişmemiş, ilim yolunda gereğince ilerleyememiş hoca kıyafetli cahiller de vardır. Sakın birbirine karıştırmayın bunları. Evet, öyle aydın din adamları vardır ki en yeni bilim terbiyesini almış, sanki dünyanın en ileri bilim yuvalarında yetişmiş gibidirler. Hepsi bu olgunluk mertebesinde, İslam ruh ve hakikatine vakıf olan din adamlarımızın. Ne var ki bu gibiler karşısında imansız ve hain din adamları da vardır. Çok dikkatli olun, sakın bunları diğerleriyle karıştırmayın.

Soracaksınız bana: “İyi de, nasıl ayırt edelim onları birbirinden? Gerçek olanı sahtesinden nasıl ayıralım?” Şaşmaz ölçütleri var bunun: Onları tanı, dinle, oku. Haklarında bilgi sahibi ol. Sonra bak: Hangileri bilimlere, millî ahlaka bağlı, hangileri vatanımıza, laikliğe, ulusal egemenliğimize ve bağımsızlığımıza, devletimize sahip çıkıyor, işte onlardır bizim gerçek din adamlarımız, saygıdeğer âlimlerimiz.

İşte sana, ey Atatürkçü, iki din, iki din adamı...

– Gerçek din, sahte din...

– Gerçek din adamı, sahte din adamı...

Acaba Atatürk'ün ismini bunlardan hangisi dualardan çıkarmış olabilir?

Evet, bunlardan hangisi?...

Sorunu hep böyle koy ortaya.

Mücadeleni öyle yap.

Cihan DURA,

cdura@erciyes.edu.tr

Kaynak: <http://www.cihandura.com> Publisistika